

دانشگاه علوم پزشکی تهران
دانشکده پرستاری و مامایی

عنوان:

بررسی تاثیر اجرای برنامه ترخیص از بخش مراقبت ویژه جراحی قلب باز نوزادان
بر طول مدت بستری، بستری مجدد نوزاد و خودکار آمدی مراقبین خانگی
پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

نگارنده:

الهه سادات موسویان

استاد راهنما:

فاطمه خوش نوای فومنی

استاد مشاور:

دکتر جمال الدین بگجانی

دکتر سیدحمید شریف نیا

چکیده فارسی:

عنوان: بررسی تاثیر اجرای برنامه ترخیص از بخش مراقبت ویژه جراحی قلب باز نوزادان بر طول مدت بستری، بستری مجدد نوزاد و خودکارآمدی مراقبین خانگی

مقدمه و هدف: بیماری‌های سرشتی قلب، از شایع‌ترین انواع نقص سرشتی در نوزادان می‌باشد و نوزادانی که با این نقص‌ها متولد می‌شوند، به دلیل نیاز به دریافت مراقبت‌های تخصصی بعد از جراحی و تثبیت وضعیت بالینی، نیازمند بستری در بخش مراقبت‌های ویژه نوزادان هستند. ترخیص نوزاد از بستر بیماری، فرآیندی است که از همان ابتدای پذیرش نوزاد در بخش آغاز شده و نیاز به برنامه‌ریزی خاصی دارد و چنانچه به درستی انجام نشود، منجر به طولانی شدن بستری، بستری مجدد و نقص در اعتماد به نفس و خودکارآمدی مراقبان خواهد شد. با این وصف، مطالعه حاضر با هدف تعیین تاثیر اجرای برنامه ترخیص از بخش مراقبت ویژه جراحی قلب باز نوزادان بر طول مدت بستری، بستری مجدد نوزاد و خودکارآمدی مراقبین خانگی انجام شد.

روش اجرا:

مطالعه نیمه تجربی حاضر با هدف تاثیر اجرای برنامه ترخیص از بخش مراقبت ویژه جراحی قلب باز نوزادان بر طول مدت بستری، بستری مجدد نوزاد و خودکارآمدی مراقبین خانگی در مرکز طبی کودکان انجام شد. از طریق نمونه‌گیری در دسترس، ۶۸ نفر از مادران نوزادان بستری در بخش مراقبت ویژه جراحی قلب باز نوزادان، با میانگین سنی ۳۳/۱۲ وارد مطالعه شدند. ابتدا گروه کنترل از بین نوزادان بستری در بخش مراقبت ویژه بر اساس معیار ورود انتخاب شدند. پس از جمع‌آوری داده‌ها در گروه کنترل و ترخیص همه آن‌ها، نمونه‌گیری گروه مداخله انجام شد. جهت جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه شایستگی والدی که تعیین‌کننده خودکارآمدی والدین در امر مراقبت است، استفاده شد. مادران گروه مداخله، یک برنامه ترخیص از بخش را در قالب یک کتابچه و فیلم آموزشی دریافت کردند. طول مدت بستری هر نوزاد نیز در روز ترخیص از بیمارستان ثبت گردید. هر کدام از نمونه‌ها در هر دو گروه به مدت یک ماه پس از ترخیص مورد پایش قرار گرفتند تا چنانچه دارای بستری مجدد باشند، این موضوع در نظر گرفته شود. در پایان تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۵ صورت گرفت.

یافته‌ها: نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که میانگین نمره خودکارآمدی بلافاصله بعد از مداخله بین گروه مداخله و کنترل تفاوت معنادار آماری داشته است ($p \leq 0.0001$ و $F(1,87) = 232/5$). هم‌چنین نتایج نشان داد که برنامه ترخیص بر "طول مدت بستری" و "بستری مجدد" تاثیر نداشت و اختلاف معنادار آماری، بین دو گروه حاصل نشد.

بحث و نتیجه گیری: اجرای برنامه ترخیص از بخش مراقبت ویژه جراحی قلب باز نوزادان بر خودکارآمدی والدین موثر بوده است. بنابراین مراقبین بهداشتی و پرستاران می‌توانند از طریق مشارکت خانواده در برنامه ترخیص نوزادان، مشکلات نوزادان و والدین را کاهش دهند. هم‌چنین پیشنهاد می‌شود این الگو و برنامه برای ترخیص سایر نوزادان نیز اجرا شود.

کلمات کلیدی: نوزاد ، مادر، مراقبین خانگی، بخش مراقبت ویژه جراحی قلب نوزادان، بستری مجدد، طول بستری، خودکارآمدی، بیماری سرشتی قلبی، برنامه ترخیص

**Teheran University of Medical Sciences
Nursing and midwifery faculty**

Title:

**Assessing the Effects of Implementation NICU open heart
Discharge Planning on Length of Stay, Readmission of
neonate and Self-efficacy of home caregivers**

**"A thesis submitted as partial fulfillment of the requirements for Master of
Science (MSc) Degree In Pediatric nursing**

By

Elahe sadat Moosavian

Supervisor:

Dr Fateme khoshnava fomani

Consultant:

Dr Jamaloddin Begjani

2021

Abstract

Background and Aim. neonate discharge is a process that begins from the beginning of the infant's admission to the ward and requires special planning, and if not done properly, will lead to prolongation of hospitalization, readmission and a lack of confidence and self-efficacy of caregivers. However, the aim of this study was to determine the effect of discharge plan from neonatal open heart surgery intensive care unit on length of hospital stay, neonatal readmission and self-efficacy of home caregivers.

Material and Method: in this quasi-experimental study with intervention and control group. Through available sampling, 68 mothers of neonates admitted to the neonatal open heart surgery intensive care unit with a mean age of 33.12 intervention (n =34) and control groups (n =34) were included in the study. First, the control group was selected from the neonates admitted to the intensive care unit based on the inclusion criteria. After collecting the samples in the control group and discharging all of them, then the sampling of the intervention group was performed. To collect the data, a parent competency questionnaire was used, which explains the parents' self-efficacy in caring. The mothers of the intervention group received a discharge plan in the form of an educational booklet and video. The length of hospitalization of each neonate was recorded on the day of discharge from the hospital. Each sample in both groups was monitored for one month to consider if they had readmission. Finally, data analysis was performed using SPSS software version 25 using descriptive and inferential statistical tests of ANCOVA, Mann-Whitney and T-test.

Results: The results of this study showed that the mean score of self-efficacy immediately after the intervention was statistically significant between the intervention and control groups ($p \leq 0.0001$ and $F(1,87) = 5.232$). The results also showed that the discharge program had no effect on "duration of hospitalization" and "readmission" and there was no statistically significant difference between the two groups.

Conclusion: Implementation of discharge plan from neonatal open heart surgery intensive care unit has been effective on mothers' self-efficacy. Therefore, health care providers and nurses can reduce the problems of neonate and mothers through family participation in the neonatal discharge plan. It is also suggested that plan be implemented for the discharge of other infants.

Keywords: neonate, mother, home caregiver, neonatal cardiac intensive care unit, readmission, length of hospital stay, self-efficacy, congenital heart disease, discharge plan